

quæ scilicet ad tuendam dignitatem suam partim ad usus Reip. repentinos attributæ sunt, ut erant Ducatus & Comitatus varii, qui etiam in populi Comitibus illis assignabantur. Secundo & illud observatum semper fuit, ut Filiæ a Regni successione removerentur (non quidem lege Salica, ut quidam male existimant, nam ea de privato tantum patrimonio, nec ne Feudis quidem, sed de allodiis, auctore Salagasto uno ex regni proceribus, unde Salica ab ejus nomine dicta est, constituta fuit) & iis neglectis, Fratribus vel Patruis, aut etiam extraneis, per Proceres Regnum semper delatum sit; atque hæc de Regibus primo Reip. capite. Antequam autem reliqua de Regis electione, ejusque & Reipub. concilio, rationeque administrationis Regni progrediar, operæ precium facturum me esse arbitror, si prius membra illa Regni, quæ Regem constituendi & abdicandi potestatem habere diximus, paucis descripsero, quo magis dulcis illa harmonia qua Regnum hoc a Maioribus prudentissime constitutum est elucescat.

Illud in primis magni est momenti: Regiam potestatem, ac reliquos omnes regni ordines adeo commodis & æquis rationibus inter se devinctos esse, ac velut coagmentatos, ut vix ullum possit inter ipsos magnum dissidium oriri. Sunt autem Ordines in Galliis tres præcipui, penes quos legitimum gentis Concilium, Regnumque adimendi ac constituendi facultas omnibus temporibus fuit: Nobilitas scilicet, Populus, Vulgus. Hi singuli pro sua quisque conditione suas habent leges ac instituta, quibus utuntur, & adeo commode sunt invicem aggregati, ut ægre facultatem habeant alii alios opprimendi, aut etiam adversus Regem conjurandi. De Ecclesiasticorum ordine, qui quartus censei potest, quanquam hodie, cum in tantam excreverit potentiam primum obtineat, deinde dicturi sumus.

Nobilitas igitur Galliæ, sive *Equestris Ordo* maximis fruitur commoditatibus ac privilegiis, eoque fit ut magno quodam affectu Regem complectantur, & vitam quoque pro ipsius ac patriæ salute profundant. Neque enim ullum pendunt tributum, & armatis licet ipsis esse quocunque loco, & multa habent vitæ præsidia, sic ut non sit opus illiberalem aut quæstuariam aliquam artem exercere. Hoc enim nostris moribus minime illis conceditur, nisi forte domi maneant, ac rei familiari studeant. Sed si Regem sectari velint, habent quo se honeste alant. Plurima enim sunt domus & aulæ Regiæ ministeria, quæ solis nobilibus attribuuntur, qui singuli partem aliquam anni in iis procurandis consumunt, & reliquum tempus vacuum habent ac liberum rebus privatis atque domesticis administrandis. Hi omnes annum a Rege accipiunt stipendium, & ampliora sperandi magnas habent occasiones. Principes autem viri ac majoris dignitatis Proceres, quoniam & ipsi Regis beneficentiam experiuntur, ac partem Reip. procurant, Nobilibus qui re sunt familiari minus lauta vitæ & alia sæpe communicant. Deinde Reges perpetuum alunt & amplissimum equitatum, exercendæ & alendæ causa nobilitatis, ac in tanto Equitatus numero plurimæ sunt Præfecturæ, quæ in illos distribuuntur, eaque ratio non minus pacis quam belli tempore durat. Majores quidem loci nobiles pro sua quisque conditione ac virtute præficiuntur Equitibus, ex reliquis autem alii sunt Legati, alii Signiferi, alii Sagittarii, & qui per etatem non possunt ferre arma reliquis famulantur, & cum nullum intercedit bellum, licet ipsis manere domi ejusque